

XIII

PREMI DEL MEDALLÓ D' OR Y D' ARGENT

OFERT PER LA EXCMA. DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE TARRAGONA

À TARRAGONA

Nomen aut numen.

Açí palaus y temples s' axecaren
y 'ls circhs vessantne festes,
y 'ls archs ab que les colles celebraren
als braus y llurs conquestes.

Açí de porpra d' Africa vestides
les mestresses superbes
anaven per les termes atapides
de flors y fresques herbes.

En carroça de vòri 's passejava
lo ciudadá mes noble ;
y la pols que ab les rodes axecava
omplia 'l front del poble.

Açí, tot esguardantles, per devora
d' exes ones tan blaves,
de voltes hi venia la senyora
ab son estol d' esclaves.

Açí 'ls marbres y l' or á dolls omplien
pòrtichs, palaus y arcades,
y les legions entraven y sortien
á rengles ordenades.

Açí á les grans banyeres d' alabastre
lo ciudadá s' hi ajeya,
mentre allá recolzantse en un pilastre
al esclau grech hi veyá.

Y després dels romans, los gots vingueren
á poblar Tarragona,
y 'ls serrahins després los empenyeren
com un' ona á un' altr' ona.

Y fou guanyada per la gent cristiana
exa ciutat tan bella,
y tota l' ombra de l' edat mitjana
s' estengué damunt d' ella.

Y mes tart, quan lo César indomable,
lo gran llamp de la guerra,
de part á part de mon aná incansable,
fentse seva la terra;

Quan volgué als espanyols tindre 'ns opresos,
oh immortal Tarragona,
que fos com tu en defendre 's dels francesos,
no mes hi hagué Gerona.

.
¡Oh! ¡tot passá! ja la ciutat, la plana
mostran ombrades ruines;
ja per açí no hi ha la gent romana
ni les termes llatines.

Los portals son cayguts, cayguts los temples
y 'ls palaus d' aquells nobles;
tanta grandesa ha mort; ¡oh quánts d' eczemples
de lo que son los pobles!

Los murs mitx clivellats, en llurs clivelles
pas á las eures donan,
¡fulles amigues de les coses velles
que tot lo antich coronan!

Ja no 's veuhen aquelles cortesanes
plenes de pedrería;
ja no 's veuhen les riques ciutadanes
ni 'ls esclaus d' Etiopía.

Ja les termes no hi son, ¡ni una memoria!
ja per les verdes planes
no hi sonan lo trepitx y la cridoria
de les legions romanes.

Oh! ¡tot passá!.. Mas no; no son enfoses
tes glories, oh regina
del heroisme; si han passat les coses
de l' antigor llatina,

No ha passat l' honorosa recordança
d' aquella forta guerra,
en que primer que doblegarte á França,
te vas tirar á terra.

No, no ha passat lo bull y 'l glatit noble
de la sanch catalana;
y mes val lo recort del nostre poble
que 'l de l' edat romana.

Adeu, adeu, oh ferma Tarragona!
la gloria n' es ta mare;
mentres hi haja ciutats com tú y Gerona,
la patría viu encare.

JOSEPH MARTÍ Y FOLGUERA.